

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی تحدید مالکیت اشخاص توسط شهرداریها

محل انتشار:

همایش مجازی آموزش و پژوهش شهرداری های استان کرمان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

الهام افتخاری - دانشجو کارشناسی ارشد گروه حقوق خصوصی، واحد الکترونیکی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سعید مولوی وردنجانی - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی - دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

حق مالکیت از مهمترین حقوق اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی است. با استناد به این حق، هر شخص میتواند آزادانه در اموال خود دخل و تصرف نماید و کسی نمیتواند مانع تصرفات وی شود. علاوه بر حقوق این مسئله در شرع نیز پذیرفته شده است و بسیاری از فقها بر احترام به حق مالکیت مشروع تاکید نمودهاند. با این وجود در برخی موارد اعمال حق مالکیت به طور مطلق مورد قبول واقع نشده است و توسط قانون محدود شده است. از جمله مواردی که میتواند موجب اعمال محدودیت بر حق مالکیت شود میتوان به مواردی اشاره کرد که منافع عمومی جامعه در تضاد با حق مالکیت قرار گیرد. پرسش مهمی که لازم است به آن پاسخ داده شود، این است که محدود کردن حق مالکیت اگرچه به وسیله وضع قانون تا چه اندازه مجاز است. در این مقاله اهمیت مالکیت و حدود اختیار مالک توضیح داده میشود و در ادامه به موارد محدودکننده مالکیت اشاره میشود. علاوه بر این مثالهایی از قوانین مختلف در رابطه با محدود نمودن مالکیت اشخاص بیان میگردد. یکی از موارد محدود کننده مالکیت قوانین شهرداریها است که به واسطه در اولویت قرار دادن منافع عمومی شهری حق تصرف و ساخت و ساز در اراضی شهری را محدود کرده و شهروندان را مکلف به رعایت این محدودیتها میکند.

کلمات کلیدی:

شهرداری، حق مالکیت، قانون زمین شهری، اختیارات حاکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288117>

